

F. t. l. vedr. social service

lysninger, der skal medtages i materialet – dog inden for markedsføringslovens regler m.v.

Udleveringen af materiale kan fx ske i forbindelse med visitation til hjælp eller i forbindelse med den løbende opfølgning og revisitation. I forbindelse med ændringer i leverandørkredsen, fx ved indgåelse eller opsigelse af kontrakter med leverandørerne, skal den kommunale myndighed sørge for, at alle modtagere af hjælp efter § 83, der er omfattet af de ændrede valgmuligheder, orienteres om dette. Det er op til den enkelte kommunalbestyrelse at beslutte, hvordan orienteringen skal foretages. Det kan fx ske via informationskrivelser til de modtagere, der er omfattet af de ændrede valgmuligheder, om at de kan kontakte den kommunale myndighed, hvis de ønsker at modtage det nye/ændrede materiale.

Kommunalbestyrelsen kan ikke stille krav til materialet, der går ud over markedsføringsloven og anden lovgivnings begrænsninger. Kommunalbestyrelsen kan således ikke stille krav om, at alt materiale fx skal være i samme format eller have samme opbygning og indhold.

I kommuner, hvor kommunalbestyrelsen har valgt at bruge godkendelsesmodellen på en eller flere ydelseskategorier, må der som hidtil forventes at kunne ske ændringer i materialet op til fire gange årligt, i forbindelse med den kvartalsvise godkendelse af nye leverandører.

Den kommunale leverandørs omkostninger til markedsføringsmaterialet skal indregnes i det priskrav, som afregningen til de private leverandører sker ud fra, jf. servicelovens § 91, stk. 5 og 6. Dette skyldes servicelovens krav om, at alle omkostninger ved den kommunale leverandørvirksomhed skal medtages ved prisfastsættelsen. Ellers vil der være tale om konkurrenceforvridende støtte i strid med konkurrencelovens § 11a til fordel for den kommunale leverandørvirksomhed og dermed forskelsbehandling af leverandørerne.

Til nr. 2

Det fremgår af stk. 3, at den enkelte leverandør selv skal afholde udgifterne til markedsføringsmaterialet. Leverandøren skal herefter aflevere materialet til den kommunale myndighed, der skal sørge for at udlevere leverandørernes markedsføringsmateriale til de personer, der er tildelt personlig og praktisk hjælp, og som er omfattet af muligheden for frit valg. Udleveringen af leverandørernes markedsføringsmateriale vil typisk ske i forbindelse med visitation til hjælp og den løbende opfølgning og revisitation hos borgeren.

Det må forventes, at materialet er tilpasset målgruppen og dermed ikke er særligt omfangsrigt. Den kom-

munale myndighed skal derfor som udgangspunkt ikke have betaling for udgifter forbundet med distribution af leverandørernes informationsmateriale. Dog skal den kommunale myndighed have adgang til at få dækket sine væsentlige meromkostninger til eksempelvis distribution, hvis en leverandør leverer et meget omfangsrigt materiale. Det vil sige, at det er den enkelte leverandør, der skal dække kommunens eventuelle merudgifter til formidling af materialet, hvis der er tale om et omfattende materiale, der fx medfører ekstra forsendelsesomkostninger, og hvis der ikke er mulighed for at udlevere materialet som led i den almindelige kontakt til borgeren.

Der gives mulighed for i stk. 4, at velfærdsministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvornår kommunalbestyrelsen kan opkræve dækning for udgifter til distribution af materialet, i det omfang formidlingen medfører væsentlige ekstra omkostninger for kommunen. Det vil sige en nærmere bestemmelse af, hvornår der er tale om et så omfangsrigt materiale, at udleveringen af materialet ikke med rimelighed kan siges at kunne indgå i kommunens almindelige kontakt med borgeren.

Til nr. 3

I § 93, stk. 1, tilføjes en henvisning til § 94 for at genoprette den retstilstand, der var gældende frem til 1. januar 2007. Med ændringerne af serviceloven, som følge af kommunalreformen, blev disse henvisninger ved en fejl udeladt. Ved igen at henvise til § 94 i § 93, stk. 1, har beboere i de oplyste botilbud som hidtil ikke mulighed for selv at udpege en person til at udføre opgaverne. Det gælder beboere i plejeboliger, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, lejere og beboere i friplejeboliger, der er omfattet af lov om friplejeboliger samt beboere i tilsvarende boligenheder. Med indførelsen af frit leverandørvalg indførtes denne undtagelse, fordi beboere i plejehjem og lignende boligenheder vurderes at have særlige plejebehov, der bedst varetages ved en samlet, koordineret og fleksibel indsats, hvor den enkelte leverandør har base under boligenhedens tag. Det betyder, at driften af plejehjem og lignende boligenheder med udvidede plejefunktioner tilknyttet stiller særlige udfordringer til tilrettelæggelse af hjælpen, hvorfor denne gruppe af modtagere ikke er omfattet af retten til frit at vælge leverandør.

I § 93, stk. 1, indsættes endvidere en henvisning til § 94 b for at beboere i de oplyste botilbud ikke har mulighed for at vælge anden hjælp end den hjælp, der er truffet afgørelse om. Det gælder beboere i plejeboliger.